

Nr. 19354/2018

02.10.2018

Domnului Florin IORDACHE,
Președintele Comisiei Speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru
sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției

Stimate domnule președinte,

Ca urmare a adresei dumneavoastră din data de 26 septembrie 2018, prin care ați solicitat Consiliului Superior al Magistraturii să transmită observații și propuneri, pentru a putea corecta situații care ar putea apărea în practica instanțelor și parchetelor prin punerea în aplicare a celor trei legi ale justiției, ținând cont și de recomandările Comisiei de la Veneția, vă facem cunoscut că solicitarea dumneavoastră a fost analizată de comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din data de 1 octombrie 2018.

Comisia a formulat următoarele propuneri și observații:

I. Propuneri care derivă din Avizul Preliminar nr. 924/2018, exprimat de Comisia Europeană pentru democrație prin drept (Comisia de la Veneția) privind proiectele de modificare celor trei legi ale justiției

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

1. La articolul 9, alineatul (3) se abrogă.

În forma legii adoptată de Parlament, acest articol prevede:

„(3) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la manifestarea sau exprimarea defăimătoare, în orice mod, la adresa celorlalte puteri ale statului - legislativă și executivă.”

În cuprinsul Avizului Preliminar al Comisiei de la Veneția s-a apreciat că restricția impusă de aceste dispoziții ar trebui eliminată, exprimându-se îndoieli serioase cu privire la modul în care o astfel de restricție generală referitoare la libertatea de exprimare a magistraților ar putea fi justificată.

Astfel, s-a reținut, printre altele, că, potrivit Raportului Comisiei de la Veneția cu privire la libertatea de exprimare a judecătorilor, pe baza unei revizuirii a dispozițiilor legislative și constituționale europene și a jurisprudenței relevante, garanțiile privind libertatea de exprimare se extind și asupra judecătorilor.

S-a apreciat că noua obligație impusă judecătorilor și procurorilor români pare a fi inutilă în cel mai bun caz și periculoasă în cel mai rău caz, fiind evident că judecătorii nu

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"*
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

trebuie să facă declarații defăimătoare la adresa oricărei persoane, nu numai la adresa puterilor statului, nefiind necesar să se precizeze acest lucru prin lege. Din contră, s-a apreciat ca fiind periculos să se facă acest lucru, mai ales că noțiunea de defăimare nu este definită clar și această obligație se referă în mod specific la alte puteri ale statului, fiind deschisă calea unei interpretări subiective.

În plus, noua dispoziție nu poate fi justificată ca fiind o reflectare a principiului cooperării loiale între instituții, a cărei importanță a fost subliniată de Comisia de la Veneția deja în 2012 în ceea ce privește România. Dacă aceasta ar fi motivația prevederii, aceeași obligație ar trebui să fie impusă tuturor puterilor statului, inclusiv în ceea ce privește criticile aduse judecătorilor de către deținătorii de funcții politice.

2. La articolul 96, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în condițiile alin. (6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva judecătorului sau procurorului care, cu rea-credință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.

(8) Acțiunea în despăgubiri se poate exercita numai după ce a fost stabilită răspunderea disciplinară a judecătorului sau procurorului, în condițiile legii, prin hotărâre definitivă, pentru fapta care a cauzat prejudiciul. Împlinirea termenului de prescripție a răspunderii disciplinare a unui judecător sau procuror, nu împiedică continuarea procedurii disciplinare. În acest caz, dacă se exercită acțiunea disciplinară, secția corespunzătoare, când reține că sesizarea este întemeiată, constată existența abaterii disciplinare și a condițiilor de stabilire a răspunderii disciplinare a judecătorului sau procurorului.”

- La articolul 96, se introduce un alineat nou, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Termenul de exercitare a acțiunii în regres este de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii prevăzute la alin. (6), dacă răspunderea disciplinară a fost stabilită înainte de rămânerea definitivă a acestei hotărâri, sau după caz, de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost stabilită răspunderea disciplinară, dacă aceasta este ulterioară datei rămânerii definitive a hotărârii prevăzute la alin. (6).”

- La articolul 96, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se vor stabili, prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, condiții, termene și proceduri pentru asigurarea profesională obligatorie a judecătorilor și procurorilor. Asigurarea va fi acoperită integral de către judecător sau procuror, iar lipsa acesteia nu poate să întârzie, să diminueze sau să înlăture răspunderea civilă a judecătorului sau procurorului pentru eroarea judiciară cauzată de exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.”

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, în ceea ce privește posibilitatea statului de a se îndrepta cu o acțiune în regres împotriva judecătorilor sau procurorilor, s-a subliniat că răspunderea patrimonială a magistraților nu este angajată ca o simplă răspundere delictuală, fiind necesar a fi întrunite și alte condiții, respectiv existența relei credințe sau a gravei neglijențe, la care se referă chiar dispozițiile art. 52 alin. (3) teza a II-a din Constituția României, republicată („Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.”).

În acest sens, în cuprinsul par. 114 al Avizului Preliminar al Comisiei de la Veneția, s-a apreciat că, pentru a elimina motivele de îngrijorare conform cărora noua definiție a „erorii judiciare” ar putea bloca judecătorii sau procurorii în luarea deciziilor, ar fi indicat să se adauge o clauză în noul art. 96 care să prevadă în mod explicit că, în lipsa relei-credințe și/sau a gravei neglijențe, magistrații se bucură de imunitate funcțională și nu sunt răspunzători pentru o soluție care ar putea fi contestată de o altă instanță.

Tot astfel, la par. 117 s-a reținut că „o abordare alternativă ar fi inițierea procedurii de acțiune în regres, numai dacă răspunderea disciplinară a judecătorului sau procurorului în cauză a fost stabilită de către CSM. Astfel, nu numai că s-ar evita riscul unor soluții conflictuale rezultate în urma a două proceduri paralele, dar ar permite CSM să își îndeplinească rolul în procedură și să-și exercite atribuțiile stabilite în art. 133 (garant al independenței justiției) și 134 (rol esențial în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor) din Constituție.”

În fine, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că este necesară și modificarea alin. (11) al art. 96, din perspectiva faptului că unii dintre destinatarii reglementării vizând condițiile, termenele și procedurile pentru asigurarea profesională obligatorie a judecătorilor și procurorilor sunt entități din afara sistemului judiciar (este vorba despre societățile de asigurare), fiind preferabilă o reglementare secundară adoptată printr-o hotărâre de Guvern, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Un exemplu, în acest sens, există deja în reglementarea primară, respectiv art. 78 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, potrivit căruia despăgubirile prevăzute de lege în cazul în care viața, sănătatea ori bunurile magistraților le sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea se acordă în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Având în vedere Opinia nr. 731/2013 a Comisiei de la Veneția, emisă asupra Proiectului de revizuire a Constituției, par. 194 și Avizul Preliminar nr. 924/2018 al Comisiei de la Veneția, privind propunerile de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, par. 139 – 146, care

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 311 69 02; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

circumscriu situațiile în care se poate dispune revocarea membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii și în vederea armonizării art. 55 din Legea nr. 317/2004 cu recomandările Comisiei de la Veneția, dar și cu dispozițiile obligatorii ale Curții Constituționale, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că se impune modificarea normelor care prevăd procedura de revocare a membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii, sub aspectul procedurii de revocare prin retragerea încrederii, astfel încât să nu afecteze independența membrilor în exercitarea mandatului și să nu transforme mandatul acestora într-unul imperativ.

Astfel, potrivit celor reținute de Comisia de la Veneția, un vot de încredere este specific mai degrabă instituțiilor cu caracter politic și nu este potrivit în cazul instituțiilor din sistemul judiciar, cu atât mai puțin membrilor individuali ai consiliilor judiciare. Un membru al Consiliului n-ar trebui să poată fi revocat ca o consecință a faptului că cei care l-au ales nu sunt de acord cu deciziile care sunt luate într-un asemenea organ. Este de datoria unui membru al Consiliului să-și exprime propriile opinii și judecăți asupra chestiunilor care intră în competența Consiliului, fără să se teamă de o eventuală revocare. O astfel de reglementare ar intra în coliziune și cu atribuțiile Consiliului în materie disciplinară, Comisia apreciind că procedura revocării ca urmare a retragerii încrederii ar trebui eliminată.

Revocarea membrilor Consiliului ar trebui să aibă ca unic temei neîndeplinirea atribuțiilor specifice funcției.

În acest context, aplicarea unei sancțiuni disciplinare nu ar trebui să constituie, prin ea însăși, un motiv de revocare din funcție. De altfel, Comisia de la Veneția a apreciat că posibilitatea de a revoca un membru al Consiliului Superior al Magistraturii pe acest considerent este, de asemenea, discutabilă, deoarece permite revocarea persoanei chiar și în cazul celei mai ușoare sancțiuni disciplinare. În plus, în această situație apare problema dublării sancțiunii pentru aceeași abatere.

Pe de altă parte, în ceea ce privește procedura interpelării membrilor Consiliului, Comisia de la Veneția a apreciat că, deși aceasta ar putea fi considerată benefică din perspectiva transparenței activității Consiliului, totuși, este necesar să se asigure că aceasta nu va fi folosită ca un mijloc de a exercita presiuni și influențe asupra membrilor Consiliului, de către cei care i-au ales. În lipsa unor asemenea garanții, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că se impune eliminarea acestei proceduri.

II. Alte propuneri formulate de comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

1. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

„(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Judecătorii trebuie să fie imparțiali având libertate deplină în soluționarea cauzelor deduse judecătii, în conformitate cu legea și în mod imparțial, cu respectarea egalității de arme și a drepturilor procesuale ale părților. Judecătorii trebuie să ia decizii fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare. Scopul independenței judecătorilor constă inclusiv în a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil având la bază doar aplicarea legii.”

În concret, propunerea formulată vizează eliminarea tezei potrivit căreia „Hotărârile pronunțate în căile de atac nu intră sub imperiul acestor restricții.”, întrucât este evident că hotărârile pronunțate în căile de atac pot modifica hotărârile pe care le examinează.

2. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44 - (1) Pot participa la concursul de promovare *pe loc* la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 7 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 10 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 18 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

- Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46 - (1) *Concursul* de promovare *pe loc* constă în susținerea unei probe scrise.

(2) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, *precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin. (1)*, în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 21 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

- La articolul 46³, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procedura de organizare și desfășurare a concursului, inclusiv comisiile de concurs și constituirea acestora, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) și modalitatea de stabilire și contestare a rezultatelor, se stabilesc prin Regulamentul prevăzut la art. 46 *alin. (2)*.”

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Deși noua reglementare consacră promovarea în două etape, mai întâi promovarea pe loc și apoi promovarea efectivă, accesibilă doar judecătorilor care au promovat anterior pe loc, dobândind astfel gradul profesional imediat superior, modalitatea de redactare a textelor nu este foarte clară. Astfel, deși art. 44 alin. (1) și art. 46 vizează în mod evident concursul de promovare pe loc, acest fapt nu este precizat expres în cuprinsul reglementărilor, fapt de natură a genera dificultăți în interpretare.

În egală măsură, este necesară modificarea alin. (2) al art. 46, pentru o reglementare flexibilă în ceea ce privește materiile la care se susține proba scrisă, în cadrul concursului de promovare pe loc.

Un alt aspect semnalat în legătură cu promovarea judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție este acela că, potrivit art. 46 alin. (3) teza a II-a, în forma adoptată de Parlament, „*anularea sau modificarea în orice mod a baremului de răspuns stabilit pentru oricare dintre subiectele de concurs, după ce acest barem a fost adus la cunoștință candidaților, atrage invalidarea concursului și reluarea acestuia.*”

Prin urmare, conform acestor dispoziții, anularea sau modificarea baremului chiar și numai pentru un subiect de concurs va atrage invalidarea concursului și reluarea acestuia, ceea ce va ridica, în practică, probleme serioase, față de multitudinea subiectelor de concurs, în raport de care probabilitatea admiterii cel puțin a unei contestații la barem este una destul de mare.

Ca atare, s-a apreciat că este necesară adaptarea reglementării adoptate recent de legiuitor, astfel încât să fie corectate elementele de incertitudine normativă semnalate.

3. La articolul 100, alineatul (2) se abrogă.

Potrivit acestor dispoziții, „(2) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 99 lit. b), d) și t) teza întâi nu pot consta în cele prevăzute la art. 100 lit. a) - d).*”

Comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că aceste dispoziții sunt excesive, în condițiile în care singurele sancțiuni ce ar putea fi aplicate, în cazurile vizate, sunt retrogradarea în grad profesional și excluderea din magistratură.

De asemenea, aceste dispoziții nu țin seama de faptul că gravitatea unei abateri disciplinare variază de la o faptă la alta și nu permit Consiliului Superior al Magistraturii să realizeze o justă individualizare a sancțiunilor disciplinare, în raport de gravitatea concretă a faptei.

Mai mult, textele sunt de natură a crea o situație discriminatorie, cu referire la ipoteza specifică a unui judecător sau procuror de la judecătoria/parchet de pe lângă judecătoria, în privința căruia, nefiind posibilă aplicarea sancțiunii disciplinare a retrogradării în grad profesional, reiese că nu se va putea aplica decât sancțiunea excluderii din magistratură.

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

1. La articolul 53, alineatul (3) se abrogă.

Astfel, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că se impune abrogarea dispozițiilor menționate, în contextul în care nu se prevede tipul auditului, respectiv informatic sau de altă natură, și nici cine va realiza acest audit. Tot astfel, nu este clar în ce va consta, în concret, acest audit, prin raportare la specificul obiectului auditului.

Toate aceste neajunsuri impun concluzia că auditul propus nu este unul fiabil, motiv pentru care s-a propus abrogarea textului.

În subsidiar, în măsura în care nu se va accepta această propunere, s-a propus modificarea art. 53 alin. (3), după cum urmează:

La articolul 53, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instituția care deține sistemul informatic de repartizare aleatorie a cauzelor contractează, la fiecare 2 ani, un audit tehnic extern independent al acestuia. Raportul de audit se înaintează instituției care a contractat auditul și Consiliului Superior al Magistraturii.”

2. La articolul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Apelurile în materie civilă se judecă în complet format din 2 judecători, dacă legea nu prevede altfel.”

Dispoziții tranzitorii:

Art. ... (1) Apelurile declarate în cauzele înregistrate pe rolul instanțelor după data intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și aflate pe rolul instanțelor de apel la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență continuă să fie judecate în complet format din 3 judecători.

(2) Dispozițiile privind judecarea apelurilor în complet de 3 judecători în materie penală se aplică cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor începând cu data de 1 ianuarie 2020. Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Propunerea a fost formulată având în vedere dificultățile întâmpinate în ceea ce privește configurarea completelor de judecată, în special în materie civilă, în contextul în care schemele de personal din sistemul de justiție sunt unele subdimensionate.

Ca atare, s-a propus ca apelurile în materie civilă să se judece în complet format din 2 judecători, dacă legea nu prevede altfel, cu mențiunea că, în ceea ce privește apelurile

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

declarate în cauzele înregistrate pe rolul instanțelor după data intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și aflate pe rolul instanțelor de apel la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență vor continua să fie judecate în complet format din 3 judecători.

În materie penală, conform propunerilor formulate, ar urma ca apelurile să fie judecate în complet de 3 judecători în cauzele înregistrate pe rolul instanțelor începând cu data de 1 ianuarie 2020, dispozițiile tranzitorii mai sus menționate aplicându-se în mod corespunzător.

3. La articolul 87 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) o probă având ca obiect evaluarea a minimum 5 rechizitorii sau alte acte profesionale alese aleatoriu, precum și a altor acte întocmite de candidați și considerate relevante de aceștia, din ultimii 5 ani de activitate.”

Astfel, potrivit modificărilor aduse Legii nr. 304/2004 prin Legea nr. 207/2018, Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, la propunerea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în urma concursului organizat în acest sens, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

Conform art. 87 alin. (3), acest concurs constă în:

a) un interviu transmis în direct, susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii;

b) o probă având ca obiect evaluarea a minimum 5 rechizitorii alese aleatoriu, precum și a altor acte întocmite de candidați și considerate relevante de aceștia, din ultimii 5 ani de activitate.

Din maniera de redactare a art. 87 alin. (3) lit. b) reiese că, în cadrul acestei probe, sunt evaluate cumulativ minimum 5 rechizitorii, care sunt alese aleatoriu, și alte acte întocmite de candidați, din ultimii 5 ani de activitate, considerate relevante de aceștia.

Prin urmare, pare a reieși că nu vor putea participa la concurs decât acei procurori a căror activitate, în ultimii 5 ani, a presupus întocmirea de rechizitorii, cu excluderea procurorilor care au desfășurat un alt tip de activitate, spre exemplu, a procurorilor care asigură participarea în ședințele de judecată.

Prin comparație, în cazul concursului pentru numirea ca procuror în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, proba evaluării prevăzută de art. 88⁵ alin. (5) lit. c) din Legea nr. 304/2004 se referă la „actele profesionale întocmite de candidați din ultimii 3 ani de activitate”.

4. Dispozițiile art. 88⁵ din Legea nr. 304/2004 au fost introduse prin Legea nr. 207/2018 și reglementează concursul pentru numirea ca procuror în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 311 69 02; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit alin. (2) al acestui articol, „*Concursul este susținut în fața comisiei de concurs compuse potrivit art. 88⁵ alin. (2), din care face parte de drept și procurorul-șef secție.*”

Această comisie, la care se face referire, este compusă din:

- a) 3 membri judecători, care fac parte din Secția pentru judecători și au funcționat la o instanță de grad de cel puțin curte de apel, desemnați de Secția pentru judecători;
- b) un membru procuror, care face parte din Secția pentru procurori și a funcționat la un parchet de grad de cel puțin parchet de pe lângă curtea de apel, desemnat de Secția pentru procurori.

Însă, conform alin. (5) al art. 88⁵, concursul constă în 3 probe, iar pentru fiecare dintre acestea legea stabilește alți examinatori, după cum urmează:

- a) *interviul* este susținut în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii;
- b) *evaluarea activității din ultimii 5 ani*;

Art. 88⁵ alin. (7) prevede că evaluarea se efectuează de către 2 procurori și 2 judecători din cadrul *Inspecției Judiciare*, desemnați de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea inspectorului-șef.

c) *evaluarea unor acte profesionale întocmite de candidați din ultimii 3 ani de activitate.*

Art. 88⁵ alin. (8) prevede că evaluarea se efectuează de o comisie desemnată de *Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, formată din 2 procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și 2 judecători din Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție*, propuși de colegiile de conducere ale acestora, precum și un formator din cadrul *Institutului Național al Magistraturii*, propus de Consiliul științific al acestuia.

Ca atare, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că aceste neclarități ar trebui lămurite de legiuitor.

Tot în legătură cu art. 88⁵, comisia a formulat următoarele propuneri:

- **La articolul 88⁵ alineatul (3), literele d) și e) se abrogă.**

- **La articolul 88⁵, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) *Interviul constă în verificarea bunei pregătiri profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, a rezistenței la stres, a conduitei morale ireproșabile, precum și a altor calități specifice. La interviu participă procurorul-șef secție și un psiholog, care pot pune întrebări candidaților.*”

Astfel, în contextul în care condițiile de participare la un concurs se verifică anterior susținerii probelor de concurs, comisia a apreciat că cerințele de la lit. d) și e) sunt susceptibile de a comporta discuții, din perspectiva calificării lor drept condiții de participare la concurs.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 311 69 02; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Ca atare, s-a propus abrogarea lit. d) și e) ale alin. (3), corelativ, condițiile privind buna pregătire profesională și conduita morală ireproșabilă urmând a fi introduse în cuprinsul art. 88⁵ alin. (6).

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

1. La articolul 45, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, inspectorul judiciar dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare.”

- La articolul 45, alineatul (8) se abrogă.

Astfel, potrivit modificărilor aduse art. 44 prin legea adoptată de Parlament, singurul titular al acțiunii disciplinare rămâne Inspekția Judiciară, prin inspectorul judiciar, fiind eliminați din sfera titularilor acțiunii disciplinare președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ministrul justiției.

Ca atare, în acord cu noile dispoziții, se impuneau modificări corelative, una dintre ele vizând alin. (5) al art. 45 care, în forma încă în vigoare a Legii nr. 303/2004, se referă la ipoteza altor titulari ai acțiunii disciplinare, astfel că nu își mai găsește justificare.

Pe de altă parte, noua reglementare introdusă la art. 45 alin. (5) lit. d) - „în cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, inspectorul judiciar dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare”, nici nu se integrează în textul alin. (5), căci se referă la ipoteza în care titular al acțiunii disciplinare este inspectorul judiciar.

În fapt, ar fi trebuit să se modifice cu totul alin. (5), care ar fi trebuit să aibă conținutul propus pentru lit. d), deci să reglementeze ipoteza în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, într-o continuare firească față de art. 4, care reglementează ipoteza în care, în urma efectuării verificărilor prealabile, se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare.

De asemenea, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că dispozițiile alin. (6) din noua formă a legii reiau identic dispozițiile alin. (8), a căror abrogare sau modificare nu se propune, contrar normelor de tehnică legislativă. Ca atare, se impune abrogarea alin. (8).

2. La articolul 49, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, citarea judecătorului sau a procurorului împotriva căruia se exercită acțiunea disciplinară și a Inspekției Judiciare este obligatorie. Judecătorul sau procurorul poate fi reprezentat de un alt judecător ori procuror sau poate fi asistat ori reprezentat de un avocat. Neprezentarea

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

.....
judecătorului sau a procurorului cercetat la judecarea acțiunii nu împiedică desfășurarea în continuare a judecării."

- La articolul 51, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:
„Art. 51 - (1) Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, în termen de cel mult 20 de zile de la pronunțare și se comunică, de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului vizat, precum și Inspecției Judiciare. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii.

.....
(3) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspecția Judiciară. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.”

Și aceste modificări propuse au în vedere faptul că din sfera titularilor acțiunii disciplinare au fost eliminați președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ministrul justiției.

Cu deosebită considerație,

**Judecător Simona Camelia Marcu,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii**

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. This is essential for ensuring the integrity of the financial data and for providing a clear audit trail.

2. The second part of the document outlines the various methods used to collect and analyze data. These methods include direct observation, interviews, and the use of specialized software tools.

3. The third part of the document describes the results of the data collection and analysis. It shows that there is a significant correlation between the variables being studied, which supports the hypothesis.

Methodology

The methodology section details the research design, including the selection of participants, the instruments used for data collection, and the statistical techniques employed for data analysis. The study was conducted over a period of six months, during which time data was collected from a sample of 100 participants.

The data analysis phase involved the use of SPSS software to perform descriptive statistics, correlation analysis, and regression analysis. The results of these analyses are presented in the following sections. It is important to note that the study has several limitations, including a relatively small sample size and the use of self-reported data.

Despite these limitations, the study provides valuable insights into the relationship between the variables under investigation. The findings suggest that there is a positive relationship between the two variables, and that this relationship is mediated by the third variable. These results have important implications for both theory and practice.

The study also highlights the need for further research in this area. Future studies should aim to replicate the findings with a larger and more diverse sample, and should explore the underlying mechanisms of the relationship between the variables. This will help to clarify the theoretical model and provide more practical guidance.

In conclusion, this study has shown that there is a significant relationship between the variables being studied. The findings support the hypothesis and provide a clear path for future research. The study also emphasizes the importance of accurate record-keeping and the use of appropriate data analysis techniques.

The study was funded by the National Science Foundation, and the authors would like to thank the participants who made this research possible. The authors also acknowledge the assistance of the research assistants throughout the study.

The authors have no conflicts of interest to declare. The data and materials used in this study are available upon request. The authors would like to thank the reviewers for their helpful comments and suggestions.